

ἐπισημαίνονται ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τειρᾶν ἔχουσαν μήκος 400 μέτρων, ὅσον καὶ τὸ μήκος ἐν τῷ διεξακοσίων εἰς ἀπόστασιν, χρεὶ-
 ἀξοναὶ χιλιᾶν ἀποστάσεων χωρητικότητος, πέντε
 πύλων (τόξα) ἐκάστη, αἰτίνες θά ἐπισημαίνον
 ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τειρᾶν ἔχουσαν μήκος ἐξ
 χιλιομέτρων, καὶ κτηνοτροφικὰ κτήνη ἐπισημαίνονται

ΦΑΣΙΑΝΟΣ ΜΕ ΞΥΛΙΝΟΝ ΠΟΔΑ

Ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐφημερίδι ἀναγινώσκο-
 μεν τὸ ἑξῆς ἀνεκδοκόν.

«Ὁ κ. Βουλκλάνδ, ἡνωσφότος, φυσιοδίφης,
 ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἀπολόγου γενο-
 μένου. Χειροῦργός τις ἐκ τῶν οἴλων του ἀετοί-
 βον ἐν τῇ ἐροχῇ τὸ τελευταῖον θέρος. Πραγματῶν
 δέποτε εἰς τὸ δάσος, εὗρεκε φασιανόν, στυγι-
 λημένον εἰς παγίδα κνήκων. Αἱ χαλιδόνοι ὀ-
 δόντες τῆς παγίδος εἶχαν θραύσει τὴν κνήκην
 τῆς παγίδος, ὁ δὲ χειροῦργός φέρον μετ' αὐτοῦ
 τὴν θάκην τῶν χειροῦργικῶν του εργαλείων, ἀπέ-
 κασε τὴν κνήκην καὶ τὴν ἀντικατέστησε μετ' ὄ-
 λον λεπτοκαρύας, προστυχοῦσας μεταξύ τῶν θά-
 κων. Ἐπιθετίσθη τῆς κνήκης ὁ φασιανός ἀπο-
 λῶθη, καὶ τὸν τελευταῖον χειμῶνα ἀνεβήτη με-
 ταξὺ ἄλλων πτηνῶν φανερῶν ἐν τῷ κυνηγίῳ,
 φέρον ἀκόμη τὴν ξυλίνην κνήκην, ἥτις βεβαίως θά
 ἐχρησίμευσε μεγάλως εἰς τὸ πτωχὸν πτηνόν».

ΔΕ-ΛΛ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μεταφοράς Γ. Ζωγίου]

484.

Ἐν ὄσῳ τοῦ ἀνθρώπου τὴν καρδίαν ταράσσουσι
 λείψανα παθῶν νεκροῦμένου, κατακυριεύεται αὐτῇ
 ὑπὸ πάθους νέου εὐκολότερον, ἢ μετὰ τὴν πάν-
 τελῆ τοῦ παλαιοῦ πάθους καταπαύσιν.

Οἱ ἐκ μεγάλων περιωλῆντες παλιῶν νομίζουσιν

ἑαυτοὺς καθ' ὄλον αὐτῶν τὸν βίον εὐτυχεῖς καὶ
 δυστυχεῖς, διότι ἀπληγῶσαν αὐτῶν.

Οἱ συμπεράντος καταπρονηγὰ εἶναι πλειότεροι

τῶν φλόγου ἀλευθέρων.

Ὁ ἀχνός τοῦ νοῦ ὑπάρχει τὸν ὄκνον τοῦ σώ-

ματος.

Ἡ γαλήνη καὶ ἡ σαραχὴ τῶν ψυχικῶν τοῦ ἀν-

θρώπου διαθέσεων κυρίως δὲν ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν

μεγάλων τοῦ βίου συμπεριματῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς εὐ-

αρσῆ τοῦ ἢ δυσαρσῆτος φροῦδες τῶν καθημερινῶν μι-

κρῶν περιστάσεων.

Ὅσον κακοὶ καὶ ἀνὺποτεθῶσι οἱ ἄνθρωποι,

οὐδέποτε πολεμῶσι τὰ πάλαι ἴδωσαν ἀναφανδὸν τὴν
 ἀρετὴν ἰσάκως, δὲ ἀνακαμῆανον τὴν κατὰ διω-

ξιν αὐτῆς, ἀποκρίνοντες ὅτι νομίζουσιν αὐτὴν ψευ-
 δῆ, ἢ ἀποδίδουσιν αὐτῇ κακοῦρήματα ὡς ἄνθρωποι
 490.

20. Παλλὰκις δὲ ἄνθρωπος μετὰ πίπτει ἀπὸ τοῦ ἐ-
 ρώτης εἰς τὴν φιλοδοξίαν, οὐδέποτε ὅμως ἐπαυ-
 χεται ἀπὸ τῆς φιλοδοξίας εἰς τὸν ἔρωτα, ὅς ἐστι
 καὶ ἀποδοξία, ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 καὶ ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξὺ ὄσων ὑπηρεσιῶν: ἡ ἀποδοξία ἐστὶν ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

Ἡ θά. κάμης ἀπόψεσιν ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ
 ὅσον ἐστὶν ἀποδοξία ἐν τῷ ὄσῳ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

«Ἡ λογικὴ κυβερνᾷ τὸν κόσμον ἐν τῷ ὄσῳ. Τοῦτο
 λέγεται, τοῦτο πιστεύεται, καὶ τοῦτο φαντάζει
 ἄριστα ἐπὶ τοῦ χάριτος. Ἀλλὰ πράγματι διως
 (καὶ τοῦτο εἶνε εὐτύχημα πολλάκις) ἢ ἀνακολου-
 θία διέπει τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα. Ἐκ
 τῶν κληρικῶν ἀντιφάσεων, ἀνὰ ἀναφεραμεν χά-
 ριν παραδείγματός μίαν καὶ ὑπόνη. Τίς δὲν φρίτ-
 τει, ἂν τὸν εἶπῃ, νὰ συνδειπνήσῃ μετ' ὃν δῆ-
 μιον, ὅστις κόπτει τὰς κεφαλὰς; Καὶ ὅμως ἀνε-
 τῆς ἐλαχίστης δυσαρσεκείας παρακάθηται ἑκα-
 στός τις εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ἀρχόντος, ὅστις
 παραδίδει τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς
 χεῖρας τοῦ δητοῦ.

ΑΛΗΘΕΙΑ

* Πλοῦτος πῆγας καὶ γένος ἔξοχον εἶνε σα-
 νίδες, αἰτίνες τὸ ὑποδοκάζουσιν ἐν τῷ ὄσῳ,
 ἀλλὰ νὰ τὸ διδάξωσι νὰ κληρονομήσῃ αἰσανίδες αὐ-
 τὰς δὲν δύνανται.

* Ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα, εἶνε δυνατόν νὰ ὑ-
 πάρξωσι καὶ καλὰ ἀντήροφα, ἂν καὶ εἶνε σπᾶτ
 νὰ. Ὡς πρὸς τὴν καρδίαν ὅμως, μόνον τὰ πρῶτο-
 τυπα ἔχουσιν ἀξίαν Πάντα τὰ λοιπὰ εἶνε γελοιο-
 γράφια.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὰς νεωτάτας ἀπογραφάς, ὁ ὅλος
 πληθυσμός τῆς Ἑβρώπης ὑπολογίζεται εἰς 311 ἐτ
 κατομύρια καὶ 763,713 κατοίκους, διαιμοιρᾶ

σχένομας ἕξῃς ἐπὶ αὐτῆς κατὰ ἀριθμούς στρατογυλοῦς· ἠ. εὐρυχωρότερα ἐπιπέδων ἐπὶ τῆς ἡπείρου· ἠ. Ρωσσία, 72 ἑκατομμύρια· Γερμανία, 43 ἑκατομμύρια· Ἀυστρο-Ὀγγαρία, 37 ἑκατομμύρια· 300 χιλιάδες Γαλλία, 37 ἑκατομμύρια· Ἀγγλία, 34 ἑκατομμύρια· Ἰταλία, σχεδὸν 28 ἑκατομμύρια· Ἰσπανία, 16 1/2 ἑκατομμύρια· Τουρκία, 9 1/2 ἑκατομμύρια· Ρουμανία, 5 1/2 ἑκατομμύρια· Βελγικὴ, 5 1/2 ἑκατομμύρια· Σουηδία, 4 1/2 ἑκατομμύρια· Πορτογαλλία, 4 ἑκατομμύρια· Κάτω Χώραι, 4 ἑκατομμύρια· Ἑλβετία, σχεδὸν 3 ἑκατομμύρια· Φιλανδία, 1,941,000· Δανιμαρκία, 1,940,000· Νορβηγία, 1,806,000· Σερβία, 1,720,000· Ἑλλάς, 1,458,000· Μαυροβούνιον, 286,000· Λουξεμβούργον, 205,000· Ἀνδόρρον, 18,000· Ἀργενστίνην, 8,664,000· Ἄριστος Μπαρβόν, 7,816· Μόναχον, 7,049· ὁλοκληρῶς ἐστὶν ἡ εὐρυχωρότερα ἐπιπέδων τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ Ρωσσία, ἔχουσα ἐπιπέδον 15,008,468 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, καὶ ἡ μικρότερα τὸ Μόναχον περιλαμβάνουσα 16 μόνον τετραγωνικὰ χιλιομέτρα. Ἀγῶν ἐκτάσεως ἐπακολουθοῦσιν εἰς τὴν Ρωσσίαν ἢ Ἀυστροουγγαρία, ἢ Γερμανία, ἢ Γαλλία, ἢ Ἰσπανία, ἢ Σουηδία, ἢ Φιλανδία, ἢ Τουρκία, ἢ Νορβηγία, ἢ Ἀγγλία κλπ. ὡς πρὸς τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ τὸ πρῶτον κράτος ἐν Εὐρώπῃ εἶναι ἡ Βελγικὴ, ὅπου 181 κάτοικοι ἀναλογοῦσιν εἰς ἕκαστον τετραγωνικὸν χιλιομέτρον· Ἐάν ἡ Γαλλία κατὰ τὸ πικνὸν ὅσον καὶ ἡ Βελγικὴ ἔπρεπε νὰ ἔχη 100 ἑκατομμύρια κατοίκους.

Ἀκολουθοῦσιν ἐπειτα λόγῳ πυκνότητος πληθυσμοῦ ἀπὸ πάντων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη ὡς ἑξῆς· Κάτω Χώραι μὲ 119 κατοίκους· Ἀγγλία μὲ 108 κατοίκους· Ἰταλία μὲ 94 κατοίκους· Ἑλβετία μὲ 67 κατοίκους· Ἀυστροουγγαρία μὲ 51 κατοίκους.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ καταλόγου τούτου ἔρχεται ἡ Ρωσσία, μὲ 14 κατοίκους ἀπὸ πάντων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἢ Σουηδία μὲ 10 κατοίκους, καὶ ἡ Νορβηγία μὲ 6 μόνον. Ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ ὑπῆρξε σπουδαία ἀπὸ πεντηκονταετίας ἤδη. Ἐν ἔτει 1830 δὲν ὑπῆρχον ἐν Εὐρώπῃ εἰμὴ 233 ἑκατομμύρια κάτοικων, σήμερον δὲ ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ 78 ἑκατομμύρια πλείοτερα, ἤτοι εἰς ἕκαστον ἔτος ἀναλογεῖ ἐπαύξησις μεγαλιτέρα παρὰ ἐνός καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου.

Κακοιογῶτι συγχρότα τὸν γάμον οἱ πολλοὶ λέγει ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία· τὸ θέλιον τοῦτο εἶναι γόνιμον εἰς εὐκόλους ἀστειροὺς καὶ εὐφυλογίας· αἰτινες μεταφράζονται εἰς καιρὸν δύλλια, ἄσματα, παρωδίας, ἐνίοτε μάλιστα καὶ εἰς δράματα. Ὁ σκοπὸς μᾶς δὲν εἶναι νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τοῦ γάμου, διότι τοιαύτης συνηγορίας ἀνάγκη δὲν ὑπάρχει. Νομίζομεν δὲ μόνον ἄξιον τοῦ κόπου νὰ σπουδάσωμεν τὸ ζήτημα δι' ἐγ-

γραφῶν σπουδαίων καὶ ἀληθῶς ἐπιστημονικῶν. Ἡ Αἰ ἐπιστημονικὰ ἔργασια τοῦ διδάκτορος Βερτιλλιὸν ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὅλα τὰ θεία, ὅσα μασιζοῦσι τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἀναγράφει ἡ στατιστικὴ ἀποδεικνύονται σκληρότερα ἢ διὰ τὸν ἀγαθὸν παρὰ διὰ τὸν ἔγγαμον. Ὁ θάνατός ἐπέρχεται ταχύτερον εἰς τοὺς ἀγάμους· αἱ ἀσθένειαι καὶ ἡ παρπροσύνη εἶνε συνηθέστεραι· οἱ κληροῖ πειρασμοὶ ὅπως ἡ ἀτυχεῖρα, ἔχουσι πλείοτερα θύλητρα διὰ τὸν ἀνθρώπον· ὅστις διαγεῖ μόνηρ βίον παρὰ διὰ τὸν ὅστις εὕρισται ἐν τοῖς κόλλοις τῆς οἰκογενείας τοῦ ὑποσπρήξιν καὶ παρηγορίαν.

Ἀς ἐξετάσωμεν κατὰ πρῶτον τὴν θνησιμότητα ἐν ἑκάστη τῶν πρῶτων πολιτικῶν τάξεων· Ἰδοὺ δὲ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐξάγομεν ὡς πρὸς τοὺς ἀνδράς·

Ἔως ἐκαστὴν ἡλικίαν τῆς ζωῆς ἀπὸ τοῦ εἰρηστοῦ ἔτους μέχρι τοῦ ἐσχάτου ἡγήρω· οἱ θάνατοι εἶνε πλείοτεροι διὰ τοὺς ἀγάμους παρὰ διὰ τοὺς ἐγγάμους τῆς αὐτῆς ἡλικίας.

Ἀπὸ τοῦ 25 μέχρι τοῦ 30 ἔτους ἡ θνησιμότης τῶν ἀγάμων εἶνε σχεδὸν διπλῆ τῆς τῶν ὀμνήκων ἐγγάμων (10 ἀποθιώσεις κατ' ἔτος κατὰ 1,000 ζῶντας ἀντὶ 6). Εἰς ὅλας δὲ τὰς ἄλλας ἡλικίας παρατηροῦνται διαφοραὶ ἀνάλογοι· Ἀπὸ τοῦ 45—50 ἔτους π. χ. ἐπέρχονται 11 ἀποθιώσεις μετὰ τῶν συζύγων, περὶ τὰς 20 μετὰ τῶν γήρων, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἐάν ὁ ἔγγαμος χηρέσῃ ἢ κατὰστασὶς τοῦ ἀποθάνει πολλὴ χεῖρον τῆς πρὸ τοῦ γάμου, καὶ ἡ διαφορὰ αὕτη ἀνευρίσεται εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας ἰδίως ὁμοίως ἢ διαφορὰ αὕτη ἀναφίνεται εἰς τὴν νεκρὰν ἡλικίαν· Ἀπὸ τοῦ 25—30 ἔτους ἀπέθανε 6 ἀποθιώσεων μετὰ τῶν ἐγγάμων εὐρίσκουμεν τὸν σφαιρὸν ἀριθμὸν 2 ἀποθιώσεων κατὰ 1000 μετὰ τῶν γήρων. Ἡ θνησιμότης αὕτη εἶνε ὑπερτριπλασία καὶ οὕτω μεγάλη, ὥστε ἡ θνησιμότης χήρου 25ετοῦς εἶνε ἀκριβῶς ἴση μὲ τὴν ἐγγάμου ἡλικίας 55—60 ἐτῶν.

Ἡ θνησιμότης αὕτη τῶν γήρων εἶνε ἔτι μεγαλιτέρα κατὰ τὰς προηγουμένας ἡλικίας· Ἀποθάνει δὲ ἀσθενέστερα καθ' ὅσον προβαίνει καὶ ἡ ἡλικία, οὕτως ὥστε οἱ γέροντες χήροι ἀποθνήσκουσιν ἐξ ἴσου σχεδὸν καὶ οἱ γέροντες ἀγάμοι, εἰ καὶ οὗτοι διατηροῦσι τὸ δυσάρεστον πλεονεκτήμα των.

Οἱ κανὼν ἐν τούτοις· ὅν διετυπώσαμεν, ἔχει καὶ τὴν ἐξαιρέσιν τοῦ· Ἡ ἐξαιρέσις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἐγγάμους τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 20ετῶν. Εἰς τὴν τρυφερὰν ἀκόμη ταύτην ἡλικίαν ὁ γάμος εἶνε ὀλέθριος· οἱ νέοι σύζυγοι ἀποθνήσκουν κατ' ἀναλογίας φρικώδεις, αἰτινες ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὁ γάμος δὲν εἶνε δι' αὐτοὺς (50 θάνατοι τὸ ἔτος κατὰ 1,000, ἐν ᾧ οἱ θάνατοι τῶν ὀμνήκων ἀγάμων εἶνε μόνον 7). Θελομεν δὲ ἰδῆ ὅτι οἱ θάνατοι οὗτοι ἐπέρχονται κυρίως ἐκ τῆς σφίσεως.

Ἀς μεταδῶμεν εἰς τὰς γυναῖκας.

Και οίς ταύτας εφαρμόζονται οι αὐτοὶ κανόνες, ἀλλ' ὅχι τὸσαν αὐστηρῶς καὶ σταθερῶς. Ἡ θνησιμότης τῶν γήρων ὑπερβαίνει τὴν τῶν ἐγγράμων καὶ ὀλιγαρχίας ἡλικίας, καὶ ὁ πρῶτος οὗτος κανὼν εἰς ἐξ αὐτῶν ὡς εἶδομεν, καὶ διὰ τοῦ ἀνδρα. Ἀπὸ τοῦ 25 μέχρι τοῦ 30 ἔτους οἱ θάνατοι τῶν γήρων ἀναβαίνουν εἰς 17, ἐν ᾧ τοῖς τῶν ἐγγράμων συμποσούνται εἰς 9 μόνον τοῖς 1,000. Ἡ δὲ διαφορὰ αὕτη, εἰς καὶ προϋούσης τῆς ἡλικίας ἐξάσθενει, πρὸς τρεῖς τοῖς ἑκατόν κανονικῶς κατὰ πᾶσαν ἐπακόλουθον ἡλικίαν, ἀλλ' ἐν τῷ κρηματισμῷ Ἰσπανίας ἠθνησιμότης αὐτῶν νεανίδων πρὸς αἵματι διαλείμματα καὶ διαφορὰς ἐκπληκτικὰς. Πρὸ τοῦ 25 ἔτους τῆς θνησιμότης κτῆς νεανίδος εἰς ὀλίγον ἀσώτερον τῆς τῶν ἐγγράμων (87 θάνατοι ἀντὶ 100). Ἀκτίως τῆς διαφορᾶς ταύτης εἰς τὰς εἰς ἐξ αὐτῶν πρῶτων τοκετῶν κινδύνους καὶ ἐγγράμων (Μετὰ τὸ 25 ἔτος τῆς θνησιμότης τῶν ἐγγράμων γυναικῶν δὲν ἀξάνει, σχεδὸν μέχρι τοῦ 50 ἔτους, ἐν ᾧ ἡ θνησιμότης τῶν ἀγαμῶν νεανίδων ἀυξάνεται μετὰ ἄλλως. Κατὰ τὸ 45 μάλιστα ἔτος τῆς θνησιμότης αὐτῶν ὑπερβαίνει καὶ αὐτὴν τὴν τῶν γήρων, ἢ ὑπερβολὴ (δὲ αὕτη) διατηρεῖται μέχρι τῆς ἡλικίας 75. Ἐκ τούτου βλέπεται ὅτι τῆς χηρείας, ἀνεκαὶ εἰς ὀλιγαρχίας εἰς τὰς γυναῖκας, εἰς ὅμως πάντοτε ὀλιγώτερον ὀλιγαρχίας διὰ αὐτὰς πρὸς τὸ ἀνδρας.

Οἱ νόμοι καὶ κανόνες, οὗς προεβίβασμέν, εἰς ἐξ ἀνομιανταθεροὶ καὶ ἀπαραβάτοι, ὅθεν καὶ ἀνάγκη (ὡς εἴπωμεν καὶ περὶ τοῦ σουνδῶν ἐλέξεως) τοῦς κανόνες ταύτους τὸν Βερτιλλίον ἐξήλαξε καὶ ἐξηκρίωσε πρὸ δέκα ἐτῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας, ὅπου εἴδη ἐρευνα αὐτῆς ἤτο δυνατὴ. Ἀδελφοὶ αὐτῆς εἶνε ἡ Παλλία, καὶ Ἰδιώσ τοῦ διαμερίσματος τοῦ Σηκουάν, ἢ Βελγική καὶ καὶ Κάτω Χώραν, ἔκτοσθε σέσχαρ ἄλλα ἔθνη, κινουμένα ὑπὸ τοῦ ἐνδιμερόντος ὑπερβαίνουσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς πορίσματα ἀνεγρήψαν (πρὸς) τὴν χρησίμων εἰς τὴν τοιαύτην μελέτην, ἢ τοῦ ἢ Ἰταλίας, ἢ Σουηδίας, ἢ Βαυαρίας καὶ ἢ Ἐλβετίας. Ἐκ δὲ πᾶν ἐν ἐκάστω τῶν ἐθνῶν τούτων γεναιένων ἐρευνῶν ἐξήγησαν τὰ γινόμενα καὶ ἀπαράλλακτα πορίσματα εἰς ἄνομιαν τῶν ἀρὰν ὡς εἴρησθη τοῖς ἀνωτέρω τελεθῆντες νόμοι καὶ κανόνες διαποσύν ἀπάσης ἀνεξαρτήτως τῆς χώρας τοῦ κόσμου. Ἐπειὶ νικίσει τρεῖς πύλα μὴ ὀρθῶς ποσὰ ἀνερχόνται αἱ περιουσιαὶ τῶν σημαντῶν κροάτων τοῦ κόσμου, ὁ δούξ τοῦ Westminster, οὗτινος τὸ εἰσὸν δῆμα ἀνερχέται εἰς 800,000 κλίρας στερλινίας, δύναται, χωρὶς ἀνάβληξιν τὸ παραλασθῆναι, νὰ δαπάνη 50,000 φράκων καὶ ἐκάστη καὶ 35,000 φράκων κατὰ ἀπεπὸν τὸ ἀμερικανὸς (ἡγεμονικατῆς Jones de Nevada) ἔχει εἰσοδήματα ἐπὶ καὶ κατατημῶν τῶν ἀρῶν κατ' ἐπὶ καὶ 50 φράκων κατὰ πᾶν λεπτόν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς αἰτογενείας Rothschild ἔχει εἰσοδήματα 2 ἐκατῶν φράκων.

ῥων στερλινῶν δύναται νὰ ῥίπτῃ ἐκ τοῦ παρὰ θύρου ἐξηκοντάκις τῆς ὥρας ἀνὰ πέντε λουδοβίκα, ἢ περὶ ἑμικροσδωμῶς σποσπενδὸν πρᾶξον. Τέλος δὲ J. W. Mackay, ἄρ. πάντων πλουσιούτερος, ἔχων εἰσοδήματα 2,750,000 στερλινῶν καὶ πρὸς τὴν δύναται νὰ δαπάνη 75,000 καὶ ἐκάστην 7,500 ἀναπάσων ὥρων καὶ 25 ἀνὰ πᾶν λεπτὸν φράκων. Ἡ ἀντιβέρησις τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς παράκλινθη εἰς τὴν μεγίστην καταστροφῶν, τὰς ἐποχὰς ἐπιφερούσιν εἰς τὴν χώραν αἱ ἀκρίδες) συνάστησεν ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην τῶν ἀνεγόμενων εἰς τὴν ῥιάσθησιν βλαβερῶν ζητημάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διδου ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς περιέργου ἐνδεῖς περὶ τῆς χρησιμοποιοῦσας τῶν ἀκρίδων κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἀξιοῦντες ἀποτελοῦσιν ἀρίστην τροφήν. Ἐκ τῶν ἀκρίδων μετὰ τὴν ἀφίεσιν τῶν πτεροῶν δύναται τις νὰ κατὰσθένῃ ζωμῶν εὐχρημον καὶ θρησκευτικῶν σταποσχεδῶν ὡς τὸν ἐμβρεῖον κρέατος. Αἱ ἀκρίδες εὐρηται, ττηρῶνται καὶ ὅπου εἴνε ἐπίσης φέρησιν ἐνδοξοσάτατον δύναται δὲ πρὸς τούτους νὰ χρησιμεῖωσιν ὡς ῥόλων κατὰ τοὺς ἔγχεσ καὶ ὡς ἀπάσμησιν διὰ τοὺς ἀγροῦς. Ἀναί χηρείς αὐτῶν τῶν ἀκρίδων γενελευθῶν θελοῦσι ἐπιπρῶται κατὰ πολὺ τὸν κατὰ τῶν καταστροφῶν αὐτῶν σμικρῶν πόλεων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐρευνα νοσῶσιν αἱ παλαιότερα οἰκίαι τῶν γήρων ἐν Ἄνδρο, γράφει ὡς καὶ ἂν ἰσχυρῶς ἐν τῇ ἐσχάτως δημοσιευθείσῃ πραγματείᾳ αὐτῆς ἢ Ἰσομνήματα περιγραφικὰ τῶν Κυκλάδων νήσων) ἔχουσιν ὑπὸ τὸ κατώγειον καὶ ἔτερους τὴν χρυσόφραξ ἐν ἢ ἐκρύπτων ἐπιπρῶσιν ἔχουσιν τὰ πολὺ τὴν ἀσκήσιν καὶ τὰς κινητικὰς ἡλικίας καὶ τὸν ὄφθον εἰς ἄλλος τῆς ψυχῆς. Ἐπὶ Ἄνδρου εἰς τὴν ἀνατολήν, ἀπολαμβάνει ὑπόσιν πρὸς τὸσιν καθαρόν καὶ ἀβλαβὲς μετὰ χηρίσθησιν τῶν ἐξῆς ἀπλούστατον καὶ ἀποτελεσματικώτατον ἔρπονος. Ἀδὲ σταμῖαν πλεῖστον ἐπὶ τοῦ κέντρους τοῦ πυθμένου, αὐτοῦ ἀνοῖξιν ὅθεν ἔσπιν πενταλέπτωπῆ καὶ διλέπτω, κατὰ τὴν χωρητικότητά τοῦ ἀγρῶν λάβε κατὰσπιν σπογγῶν ἰσπτόσπιν μετὰ τῆς ἡλικίας καὶ μικρότερον κατὰ τὸ ἀγρῶν διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ πυθμένου ὁπῆς πέρασιν τὸ σπογγῶν, ὡστε τὰ δύο τρίτα περιπρῶ αὐτοῦ νὰ εὐρίσκωνται ἐντός, τὸ ἔτερον δὲ τρίτον ἐκτός, ἢ τοῦ κατώσπιν τῶν πυθμένου. Πλήρωσον τὸ σταμῖον ὑδάτος καὶ ἀρῶσιν εἰς μέρησ κατὰ ἄλληλῶν, καὶ αὐθῶν ὅδ' αὐτῶ κήσων εἰς ὄρθῶν ἔτερον ἀγρῶν διὰ νὰ συνθεσθῇ τὸν τὸ ἀπὸσπιν ἀσπῶ μετὰ ὑπόσπιν ἀπὸ ἔσπιν δρυγῶσπιν. κατὰ τῆς ἀνὰ τρεῖς ἢ τέσσερας ἡμέρας ἀνάγκη νὰ καὶ ἰσπρῶσπιν τὸ σπογγῶν. κατὰ τὸν Μ. Α. Ν.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ